

LBRIS

We know
books

Nicolae Sârbu

CĂTUȘE LA GLEZNA
POEZIEI

LIMES
2026

CUPRINS

O INUTILITATE CU FRANJURI	5
PRIVIND PRIN VITRALII SPARTE	8
ÎN FAȚA PIERZANIEI	9
POET RĂTĂCIND ÎN REPORTERIA	10
ÎN CÂRDĂȘIE CU CIOBANUL COSMIC	13
O MUȘCĂTURĂ NEPOTRIVITĂ	15
TOPIȚI DUPĂ BUTAFORIE	17
ÎN CARANTINĂ FLOAREA SOARELUI	19
UN ELEFANT SE LEGĂNA	22
ILUZIA OPTICĂ A LEULUI	24
INCANTAȚIA CUIELOR BĂTUTE ÎN CAP	26
FUGA DIN EFIGIE	28
ÎN DIMENSIUNEA DARUL BEȚIEI	30
POATE SUB O UMBRELĂ ALBASTRĂ	38
CÂND HARST MĂ PLEZNI BUCURIA	40
INCOGNITO FAȚĂ ÎN FAȚĂ	42
ÎN AERUL CUVÂNTULUI ARÂND	44
VĂMUIREA RUGĂCIUNII	46
CĂTUȘE LA GLEZNA POEZIEI	48
ALTE VITRALII SPARTE	50
CÂND ÎNFLOREAM PE BUZA PRĂPASTIEI	52
MIC DEJUN CU ISTORIA IMPUDICA	55
SETEA DE-A VISA A REGELUI GOL	59
BUZELE POEZIEI	62
INTERVIU CU LAȚUL DE MĂTASE	64

SĂRBĂTOARE CIOBITĂ LA COLȚ	68
PIONIERII PUSTIULUI	70
MISTERUL DAT CU CAPUL DE PEREȚI	72
DESPRE RÂSUL ARMONIC AL RĂULUI	74
LEGENDA UNUI ORAȘ CU TRAMVAI TRAS DE POEȚI	76
O ELEGIE AURIE	78
CUM ZICE MAMA MARE A POEZIEI	80
COMPRESĂ CU LITERE-NGHEȚATE	82
NU MAI SCHIMB LUMEA	84

LBRIS

We know
books

O INUTILITATE CU FRANJURI

Ce mai poate spune azi
Strigătul înăbușit de om singur,
În cușca frumos colorată
A unui vers șchiop din naștere?
Singur, când peste tot mereu
Măduva mediocrității dă
Muguri, cât de simplu pare,
O inutilitate cu franjuri,
Un fel de asta-i nana de la Brebu,
Care-și scutură opregu, nimeni
Nu-i va spune du-te la mănăstire.
Aproape sublim cum se poate
Sufoca pe drum orice urmă
A seminției de strigăt
Înăbușit al omului singur,
Simultan mergând pe două poteci,
Bâiguind o inutilitate cu franjuri.

PRIVIND PRIN VITRALII SPARTE

Omul singur privind cu jind
La jarul chemării din vitralii sparte.
Părea definitiv și bine înfipt
Așa, pe buza tremurândă a șanțului
De apărare al noului incubator de arte,
Cu sabia cuvântului lucindă,
Pe un anume fel de grindă,
În așteptarea nodului gordian
Al cărărilor pierdute pe nu știu unde,
Pe nu se știe care trepte
Transpirând în dorința de-a fi drepte,
Când bâiguind mânerul cetății
Zise da și un leagăn apăru subit
În fața omului singur privind
Cu jind prin vitraliile sparte
Ale incubatorului de arte,
Oare cât să mai aștepte
Tot dându-și sinelui însuși ocol
Pe treptele visând să fie drepte
În stabilirea paternității
Dintr-un leagăn gol.

ÎN FAȚA PIERZANIEI

O, fetele cuminți isterizate
Să nu mai fie cuminți,
Să nu-și mai tot ascundă pudic
Frumusețea-n voaluri vagante,
Când uneori brusc se face
Că te scuipi singur în fereastră,
Iar scuipatul tău ar putea
Să spele toate păcatele lumii
Și tu te întrebi cum ar fi atunci
Când ea umblă goală pe străzi,
Aproape obligatoriu spiritualizate
Și bărbații din jur dau din cap
Ca niște păpuși anume antrenate,
Cum acei renumiți plopi fără soț,
Ritmic, cu prea adânci plecăciuni
Vrând să spună în fața pierzaniei,
Într-un glas, Doamne,dă-ne nouă acum
Și totdeauna curva asta de poezie.